

**Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola
Prodigi Euangelici**

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigii Evangelici Reditv
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

1. Hominem non duci nisi præmiis, ac pœnis, ac ideo hæc duo semper necessaria.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55940)

Alhuc debite vt filius bonum patrem non reuereor, & bonus magis proficiam mercenarius, da vt semper ante oculos meos gloriae tuae corona volitet, quam strenue laborantibus promifisti, vt sedulo ac fortiter quae mihi mandata sunt exequat, & per gratiam tuam praemia aeterna consequatur Amen.

CONCIO XIII.

- 7. Εἶπὶ πόσοι μὲν οἱ τοῦ πατρὸς μου οἴκου σέθενσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῶν δάπιδυμαι.
- 7. Dixit: Quanti mercenarij in domo patris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereor.
- 7. Ait, quot sunt nunc mercenarij in domo Patris mei qui abundant pane, ego vero hic fame pereor.

Grecæ.
Vulgata.
Syriaca.

ARGUMENTVM.

- 1. Hominem non duci nisi premiis, ac pœnis; ideo hæc duo semper esse necessaria.
- 2. Deus nobis pœnas & premia proposuit.
- 3. Vtrum sufficiat ad salutem aeternam & premium consequendum, bene viuere.

A V E.

I.

Hominem non duci nisi premiis, ac pœnis; ideo hæc duo semper esse necessaria.

ERTVM est dilectissimi, hominiq; proprium, vt nūquam vel raro quicquam pulchrum, arduum, difficile aggrediat (qualia sunt virtutum exercitia) nihil criminis, nihil sceleris oderit, (qualia sunt vitiorum opera) nisi præmiorum aut pœnarum metu: non facile homo frænari se finit, impelliq; ad cursum, nec facile clausam arenam circumque ingreditur, vt ibi sanguinem aquamque desudet, nisi præmia primum conspexerit, & brauium suspen-

suspensum victori. Magnus Abraham fidei nostræ pa-
ter, talis omnino fuit: cum enim (post pugnam & victo-
riam quinque Regum, & assertum Loth cum bono-
mibus) metueret sibi videns se extra suam terram cõtra-
tum, inter Reges rapaces, in visione dixit ei Dominus,

Genes. 15.

*Noli timere Abraham, ego protector tuus sum, & me-
tua magna nimis. Cumq; addidisset Abraham: Domi-
nū quid dabis mihi? morior sine liberis, & vernaculu-
meus hæres meus erit. Respondit ei Dominus, neut-
quam; nõ morieris sine posteris. Suspice cælum, & nu-
mera si potes stellas, sic multiplicabitur semen tuum, &
insuper terram hanc dabo tibi in hæreditatem, & pos-
sessionem. Ac bonus vir, vt de promissione esset securus,*

Ibid.

Ibid.

*ait, Domine Deus, vnde scire possum quod possessurum sim
eam. Imperavit ipsi Dominus offerre certum sacrifici-
um, quo completo lögam illi fecit rerum futurarum,
quæ posteris ipsius euentura erant, prognosticam, sce-
dusque iniuerunt arctissimum Deus & Abraham. Quis
dubitatur quin ideo vt Abraham semper cõtineretur in
officio, & animaretur ad perpetuum & voluntarium
exilium, quod Dei consilio susceperat. Dauid etiam a-
dolescens & pastor, voluit ne committere cum mo-*

D. Chryf.

ho. 44. ad

Antio. P.

Ronsard. in

paraphrasi

poetica Can-

tici Te Deum.

1. Reg. 17.

*le ista carnea, (vt S. Chrysostomus & Petrus Ronsardus
eam appellant) montem illum animatum & spirantem,
sublimem inquam Gigantem Goliath, qui 40. diebus
adeo trasonice improperabat exercitui Saulis, vt de-
scenderet aliquis ad singulare certamen? voluit ne (in-
quam) suscipere duellum, nisi postquam intellexit magna
præmia parata, qui monstrum hoc deiceret in terram, ac
caput auferret Giganti, homini ferreo, & à capite vsq;
ad calcem armato. Ait Dauid ad viros, qui stabant secum,
dicens: Quid dabitur viro qui percusserit Philistæum, & tu-
lerit opprobrium de Israel. Tum demum arma cepit contra
Cerberum & canem infernalē, contra antropophagum,
cum intellexit ex rumore populi, currere fama, gene-
rum fore Regis, & domum eius eximendam à tributis,
magnisq; augendum opibus qui portentum istud abstu-
lisset. Idem Dauid factus postea Rex, libere fateatur se
intuitu mercedis ad seruanda Dei mandata inductum.*

Incli-

Inclinavi cor meum ad faciendas iustificationes tuas in *Psal. 118.*
verbum propter retributionem: & alibi, Sic in sancto ap-
paruit tibi, ut viderem virtutem tuam & gloriam tuam.
 S. Petrus etiã eodem comitatus spiritu, dixit aliquãdo
 Domino, Per fidem tuam Domine, ecce pro te dimisi-
 mus omnia, vxores, liberos, facultates, artificia & secu- *Matth. 19.*
 ri sumus te, quid ergo erit nobis. Respondit ei Dominus, *Ioan. 1.*
 Amen dico vobis quod vos qui secuti estis me in regene-
 ratione ista (notate in transitu quod nascamur semel,
 & deinde renascamur, bis nascimur primo ex vtero
 matris.) Renascimur semel ex vtero quasi S. Spiritus, &
 Iesu Christo, in aqua Baptisimi: (qui non ex san-
 guinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex vo-
 luntate viri, sed ex Deo nati sunt. Nisi quis renatus fuerit
 ex aqua & Spiritu Sancto, non potest intrare in regnum.
 Deinde vero ex vtero matris magnæ, (terræ scilicet, in
 resurrectione extrema.) Amen dico vobis in ista re-
 generatione, in qua filius hominis sedebit in sede
 maiestatis sue, siue in priori regeneratione per bap- *Vide nostrum*
 tismum, quo nobis Christus Iesus Rex constituitur, & *orbis terro-*
 nos ministri eius; siue in posteriori, in extrema resur- *rem.*
 rectione, in qua clare apparebit Christus Iesus in glo-
 ria filij Dei, caput omnium, & vos simul sedebitis, tã-
 quã Sacerdotes, & Episcopi, iudicãtes 12. tribus Israel,
 Christianos omnes, in confessione auriculari, publi-
 ca, solenni: aut tãquam perfecti, approbantes iudiciũ
 & sententiã meam. Quod idem est ac si dicat, faciam
 vos Ecclesiæ militantis Iudices & assessores in iudicio
 nouissimo. Quid dico, bene ageremus sine premij spe,
 cum nec mala sæpe cogitare velimus nisi quæstus ali-
 quis affulgeat. Millies audistis & vsque ad nauseam la-
 plum primorum nostrorum parentum. Nunquam ne
 in eo aduertistis, quod Eua fructum vetitum gustare
 noluerit, quisquis ille fuerit, vel ficus, vel pomum, vel
 vuz, eodem redit; nisi fraudulētus & infidiosus serpēs,
 propositis emolumentis, ad casum pertraxisset, *Aperiē-*
tur oculi vestri, & eritis sicut Dii scientes bonum & ma-
lum. Et si iam infusa scientia sitis sapientissimi, sa- *Genes. 3.*
 pientiores tamen eritis acquisita ex huius pomi gu-
 stu.

Matth. 4.

stu. Nunquamne aduertistis, quomodo malisus factus ac tentator Christum Iesum ad idololatriam tentauerit, dicens: *Si cadens adoraueris me, hec omnia dabo tibi*, quasi in præmium, tot regna quorū tibi speciem obicci. Nunquam in grauisimum Iudas cecidisse peccatum, nisi Principes & Sacerdotes argentum profississent dare, si Dominum suum traderet. *Quid vobis mihi dare, & ego eum vobis tradam?*

Ita omnes retributionem quærimus, ita auaras habemus animas, & ita nos ipsos magis quam Deum aut virtutes diligimus.

* Vnam legit N. uarus commēt. de fin. hom. actū. mim. 37. nouè non ma'è Claud. in con. Manliū Th. Cicero lib. 3. supra modum: Offic.

*Quis enim virtutem complectitur * ipsam, Præmia si tollas?*

Iuuenal. Sat. 10.

Apud paucos fidem inuenit versus ille.

Ipsa quidem virtus sibi pulcherrima meretur.

Ipsa quidem virtus præcium sibi solaq, lais

Fortuna secura nitet

Diuitiis animosa suis.

Paucissimis hoc dictum, eisque optimis, & bonis

Cicero lib. 3. supra modum:

Oderunt peccare boni virtutis amore.

De plerisque autem verissimum est,

Oderunt peccare mali formidine pœna.

Ah si auro & argento redimi possent ab aurifabris annuli, qualem Gyges quidam pastor Regis Lydiæ habuit, quo ad libitum fiebat inuisibilis qui vtebatur, Deus bone quomodo sursum deorsum versaretur mundus, quomodo magis quam vnquam homicidia, adulteria triumpharent; impunitatis & larendi spes omnes faceret audaces, omnes armaret ad omnia. Quia igitur istius ingenij sumus, vt gratis pene nihil faciamus, & de nihilo non abstineamus à malo, saluberrimum est in omni familia, & si trium tantum sit hominum, virgidemia ornare caminum, id est, virgam habere pro filiis male moratis, panem candidum in scriniis, id est, præmia modeste se gerentibus: hoc certe bonum & in omni ciuitate necessarium, vt cruces, vt patibula figantur facinorosis, æraria publi-

ca, magistratus, honores, probis bonisque seruentur. Romani sane perspicacissimi & omnium fere nationum prudentissimi, omnis generis habuerunt taliones. Flagra mancipiis refractariis, fustes, & secures, ad supplicia incorrigibilium; proscriptiones ad poenas aliorum. Sic & premia præclarorum facinorum: si miles quis fortiter primus inualisset aggerē, aut hostem depulisset decerptis ex cæpo herbis coronabatur, cum inscriptione *hoc valli in signe recepti*. Si quis commilitonem ac ciuem Romanum captum asseruisset, coronabatur *ciuica*, cum hoc epigrammate, *seruatigratia tuis*. Si quis sine sanguine leue aliquod composuisset bellum, honorabatur *Ouatione*. Si magni strati essent exercitus, eorum qui nunquam sub Romanis fuerant, cum pleno introducebantur triumpho, Dictaturæ, Consulatus, Tribunitiæ aliæque dignitates, bene rem gerentibus nunquam defuerunt. Pecuniæ etiam subministratæ sunt belli Ducibus, qui post negotia fideliter administrata, nihil præter sagum zonamque haberent: vt scilicet inde viuerent, honeste sepelirentur, dotarent filias; gregario etiam militi noualia assignabantur, & agri: vnde & prouerbium *donarirude*. Nouerant prudentissimi Romani socordiam nostram in bonum, & lucri cupiditatem amorem virtutis longe præcellere: nouerant quam pauci suis militent stipendiis, voluntarij seu *volones*, mercenarij omnes ac stipendiarij, merentes ære. Sic etiam pauci Heroicis virtutibus gratis operam dant; sed omnes pene salaria ac mercedes respectant.

I I.

Deus nobis premia & poenas proposuit.

Sic etiam Deus noster optime cognoscens creaturarum suarum propensionem, *Ipse cognouit signum nostrum*, se nobis nimia benignitate accommodans, semper pacta nobiscum iniit: premia remunerationesque pollicens amplissimas, si vitam ex virtute degeremus; supplicia etiam comminans, si detrectaremus obediētiam. *Disite in isto quoniam bene*, dicit apud *Isaiam*.

P. Esaiam: